

ה"ת 27792/03/17 - פאיז אלחורי, איליא אלחורי, ויולט אלחורי נגד מדינת ישראל, האפוטרופוס הכללי - יחידת החילוט

בית משפט השלום בבאר שבע

ה"ת 27792-03-17 מדינת ישראל ואח' נ' אלחורי
תיק חיצוני: 34505/02-17

לפני כבוד השופט חיים פס
המבקש

1. פאיז אלחורי
 2. איליא אלחורי
 3. ויולט אלחורי
- על-ידי ב"כ עו"ד אבי חביב עמירם ועו"ד סאלים ג'ובראן

נגד
המשיבות

1. מדינת ישראל
 - על ידי נציגה מר יניב אביב
 2. האפוטרופוס הכללי - יחידת החילוט
- עו"ד עדילי דגן, היחידה הארצית לתיקי מכס

החלטה

בפניי בקשה לביטול מגבלות שהוטלו על התפוסים בתיק, שני נכסי נדל"ן, וכן השבה כספית של סכומים שהופקדו כנגד שחרור תפוס שהוא רכב וכן בקשה להשבת תפוס מסוג פלאפון.

אין מחלוקת בין הצדדים כי המשיבות לא הגישו, בחלוף 180 ימים מיום תפיסת התפוסים, בקשות מתאימות להארכת תוקף החזקת התפוסים.

רקע

1. ביום 14.3.17, הוגשה מטעם הצדדים בקשה מוסכמת לניהול הרכוש התפוס ושחרורו בתנאים. המדובר היה בבקשה ביחס לרכב שנתפס אצל המבקש 1, מסוג פולקסווגן קומפורטליין מ"ר 6681873, במסגרת חקירה פלילית שהתנהלה נגד המבקש בחשד לביצוע עבירות מסוג הלבנת הון. במסגרת בקשה זו, הוסכם בין הצדדים כי המבקש 1 יפקיד סך של 25,000 ₪ וכן ירשום שיעבוד ברשם המשכונות על כלי הרכב לטובת יחידת החילוט באפוטרופוס הכללי והכונ"ר במשרד המשפטים, וכן ימציא פוליסת ביטוח הכוללת סעיף שיעבוד.

אין מחלוקת בין הצדדים, כי במסגרת חקירה זו נתפסו אף שני נכסי נדל"ן השייכים למבקש וכן נתפס פלאפון מסוג אייפון. יצוין, כי נכסי הנדל"ן נתפסו ב"רישום", כך שהנכסים נשארו בחזקתו של המבקש 1

עמוד 1

ומשפחתו, כאשר בנכס אחד המבקש 1 מתגורר עם משפחתו ואת הנכס השני הוא משכיר.

כאמור לעיל המשיבות לא הגישו בקשות מתאימות להארכת תוקף תפיסת כלל התפוסים במשך כשנתיים וחצי.

2. ביום 22.12.19, הוגשה כאמור בקשה על ידי המבקשים באמצעות באי כוחם לביטול המגבלות על הנכסים וביטול השעבוד ברשם המשכונות ביחס לרכב, והשבת הכספים שהופקדו על ידי המבקש כנגד שחרור הרכב, וכן החזרת הפלאפון.

לדברי ב"כ המבקשים, אין ספק כי על פי הסכמות שהושגו בין הצדדים, התבטלו המגבלות שהוטלו על התפוסים, שכן כאמור, המשיבות לא הגישו כל בקשה להארכת התוקף של החזקת התפוסים.

3. ביום 21.1.20, התקיים בפניי דיון ובו שטחו הצדדים את טענותיהם.

ב"כ המבקשים טען, כי לשון החוק ברורה ומאפשרת ליחידה החוקרת להחזיק בנכסים למשך 180 ימים, וככל שלא מוגשת בקשה בעניינם של תפוסים אלו, יש להשיבם לבעליהם.

עוד הוסיף ב"כ המבקשים כי על בית המשפט להתעלם כליל מהמצב הראיתי בתיק, שכן, לדבריו, גם כעת אין בקשה בפני בית המשפט להארכת התפוסים ומשחלפו 180 ימים, הרי שיש ליתן החלטה חד ערכית המורה על השבתם.

אציין כי במהלך הדיון הודיעה ב"כ המשיבה 2, כי היא מבקשת מבית המשפט כי יורה על הארכת תוקף החזקת התפוסים למשך 90 ימים נוספים לצורך קבלת החלטה סופית בתיק.

4. במהלך הדיון פירטה ב"כ המשיבה 2 את עיקר הראיות נגד המשיב 1. לדבריה, מדובר במשיב שעסק בביצוע שליחויות דואר ממעבר ארז בגבול ישראל-עזה, לישראל, כאשר עלה חשד כי המשיב 1 מכניס למדינת ישראל כספים ללא דיווח, וזאת על אף שהיה מודע לכך כי על כל סכום מעבר ל-12,000 ₪ הנכנס לישראל, יש לדווח לרשויות כחוק. לדברי ב"כ המשיבה 2, בחומר החקירה קיימות ראיות לכך כי בוצעו עברות כאמור בהיקף של כ-5,000,000 ₪, כאשר מדובר ב-273 העברות, שאת כולן ביצע המבקש 1.

ב"כ המשיבה 2 הפנתה לסעיפים 9(ב) ו-9(ג) לחוק איסור הלבנת הון.

באשר להשתלשלות החקירה - מסרה ב"כ המשיבה 2 כי התיק היה בחקירה סמויה לאורך זמן, אשר בהמשך הפכה לגלויה, ובהמשך הועבר התיק לבחינת המחלקה המשפטית אצל המשיבה 2, ובהמשך נדרשו השלמות חקירה, וכעת התיק מצוי בשלבים אחרונים לקראת החלטה על הגשת כתב אישום.

לדברי ב"כ המשיבה 2, לא ניתן להתעלם מחומרת החשדות בתיק ומהיקפי העברות הכספיים, אשר היוו בסיס לתפיסת התפוסים. עוד הוסיפה, כי ברור כי ככל שתתקבל החלטה על הגשת כתב אישום, יש חשיבות בהמשך החזקת התפוסים לצורך חילוט עתידי.

ב"כ המשיבה 2 הוסיפה וטענה, כי גם כאשר חלות תקלות בהגשת בקשות להארכת תוקף החזקת תפוסים במועד, הרי שלבית המשפט סמכות להורות על המשך החזקת התפוסים, ובעניין זה הפנתה למספר החלטות, לרבות של בית משפט זה.

בסופו של יום, ביקשה ב"כ המשיבה 2 כי באיזון בין האינטרסים השונים, בית המשפט יאריך את תקופת התפיסה ב-90 ימים נוספים לצורך קבלת החלטה סופית בתיק.

אציין עוד, כי ב"כ המשיבה 2 הסכימה במהלך הדיון כי השעבוד ביחס לאחד מנכסי הנדל"ן התפוסים יוסר באופן זמני, שכן המבקש 1 מבקש לעשות פעולה רישומית בנכס ומאחר וקיים שעבוד על הנכס, הוא אינו יכול לבצע זאת.

5. ב"כ המבקשים, מטבע הדברים, היה מוגבל ביכולתו לטעון ביחס לראיות הקיימות בתיק שכן, בשלב זה, כידוע חומר הראיות אינו פרוס בפניו. יחד עם זאת, טען, כי כך או כך הנזק שנגרם למדינה הינו מינורי, שכן, כלל הכספים הועברו על ידי המבקש 1 לעמילי מכס, אשר אלו מצידם דיווח לרשויות המס כדין על הכספים שהגיעו אליהם. לדבריו, המבקש 1 לא ערך חיפוש במעטפות שקיבל וכל שעשה הינו פעולה טכנית ביחס למעטפות כאשר העבירם לעמילי המכס.

עיקר טענתו של ב"כ המבקשים הייתה ביחס להתרשלות המשיבות באשר להגשת בקשות מתאימות ביחס להמשך החזקת התפוסים.

6. בסיום הדיון הגישה ב"כ המשיבה 2 לעיוני 5 קלסרים, ובהם עיקרי חומר החקירה.

דין והכרעה

7. השאלה העיקרית העומדת לפניי היא - מה דינם של תפוסים שבעניינם לא הוגשה בקשה בזמן להארכת תוקף תפיסתם בשל טעות, וכעת, בעקבות בקשת המבקשים להשבתם, המדינה מבקשת את המשך תפיסתם.

8. אציין כבר כעת, ביחס למצב הראיתי בתיק, כי לאחר שעברתי על כלל חומרי החקירה שהציגה בפניי ב"כ המשיבה 2, ניתן לקבוע כי קיים חשד סביר, ואף הרבה מעבר לכך, ואומר בזהירות, אף ראיות לכאורה, באשר לחשדות המיוחסים למבקש 1.

מדובר בראיות הנוגעות הן לחקירות רבות שבוצעו בתיק הן אל מול המבקש 1 והן אל מול גורמים אחרים המצביעות על כך כי המבקש 1 ידע גם ידע על סכומי הכסף המועברים במעטפות וכן היה מודע לחובתו על דיווח על הכספים כאשר מדובר בהעברות של מעל 12,000 ₪.

9. כזכור, בבג"צ 2393/91 **פרידנברג נ' פרקליטות המדינה**, פד"י מה(4) 490, נדונה השאלה - האם נתונה סמכות הארכה לבית משפט השלום גם כאשר לא הוארכה תקופת התפיסה על ידי המשטרה בתוך 180 ימים ולא הוגש כתב אישום בתקופה זו. נקבע, כי אכן קיימת בידי בית המשפט סמכות לעשות כן, וזאת בנסיבות הספציפיות של כל תיק ותיק ותוך איזון בין האינטרסים השונים.

10. מחדלן של המשיבות בתיק זה הוא מהותי ועמוק. מעבר להסבר של "טעות", לא ניתן כל הסבר היאך, בתיק כה מורכב ומשמעותי, וכאשר מדובר בסכומי כסף משמעותיים ותפוסים משמעותיים, לא הוגשו בקשות מתאימות להמשך החזקת התפוסים במהלך החקירה עד כה.

יחד עם זאת, וכפי שנקבע בבג"צ פרידנברג לעיל, וכן כפי שנקבע על ידי במספר החלטות בעבר [(ראו: ה"ת 32005-04-19 **מזוז נ' ימ"ר נגב ואחרים** (3.6.19), וכן ה"ת 47053-09-17 **אדרי ואח' נ' מדינת ישראל** (11.3.18), ה"ת 27746-11-19 **אבו קרינאת נ' המשטרה הירוקה** (9.12.19)], על בית המשפט לערוך איזון בין האינטרסים השונים.

בעניינים דומים שנדונו בפניי, קבעתי כי בבוא בית המשפט לשקול מה דינם של תפוסים שבקשה של הארכת התפיסה בעניינם הוגשה באיחור, יש להביא בחשבון מספר שיקולים, וביניהם:

א. העילה לתפיסת התפוסים מלכתחילה;

ב. חומרת העבירות;

ג. נסיבות התיק;

ד. האם פעולות החקירה הסתיימו והתיק שוכב כאבן שאין לה הופכין או שעבר לבחינת התביעה;

ה. הסיבה להגשת הבקשה להמשך התפיסה באיחור;

ה. האינטרס הציבורי במיצוי החקירה והמשך ההחזקה בתפוסים ונסיבות נוספות הנלמדות מהתיק.

11. כאמור, בענייננו, מדובר בתיק בו קיימים חשדות ביחס לביצוע עבירות של הלבנת הון בסכום של כ-5 מיליון ₪. התרשמתי מחומרי החקירה שהוצגו לפניי, כי החקירה בתיק בוצעה בצורה מקיפה, יסודית וממצה.

ב"כ המשיבה 2 הצהירה, כי התיק מצוי כרגע בבחינה סופית לקראת החלטה סופית בדבר הגשת כתב

אישום, וזאת לאחר שבוצעו גם השלמות חקירה רבות בתיק.

כמו כן, הבאתי בחשבון את העובדה כי ביחס לנכסי הנדל"ן, הרי שמדובר בתפיסה "ברישום", כך שלמעשה המבקש 1 משתמש בנכסים אלו למגורים ולהשכרה, כך שהפגיעה בו בהקשר זה אינה כה חמורה.

12. יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם ממחדליהן של המשיבות באי הגשת הבקשה במשך תקופה כה ארוכה ויש ליתן ביטוי למחדלים אלו.

לפיכך ובאיזון בין האינטרסים השונים כפי שפורטו לעיל אני קובע כדלקמן:

- א. אני מאריך בזאת את המשך התפיסה "ברישום" של שני נכסי הנדל"ן התפוסים בתיק, וזאת עד ליום 1.4.2020. רשמתי לפניי את הסכמת ב"כ המשיבה 2 להסיר באופן זמני את איסור הדיספוזיציה ביחס לנכס הנדל"ן בו מבקש המבקש 1 לבצע פעולה רישומית. הצדדים ידברו ביניהם לעניין זה.
- ב. אני מורה על ביטול השעבוד ברשם המשכונות ביחס לרכב מתוצרת פולקסווגן קומפורטליין נושא לוחית רישוי מס' 6681873, אשר רשום בבעלות המבקשת 3, שהיא אמו של המבקש 1.
- ג. אני מורה על השבת סך של 25,000 ₪ שהופקדו על ידי המבקש 2, שהוא אביו של המבקש 1, כנגד שחרור הרכב.
- ד. אני מורה על החזרת מכשיר הטלפון הסלולרי שנלקח מהמבקש 1 בעת מעצרו וחקירתו.

זכות ערעור כחוק.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ו' שבט תש"פ, 01 פברואר 2020, בהעדר הצדדים.